

Sygn. akt II CZ 82/11

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

SSA Marek Machnij

w sprawie z powództwa A. F.

przeciwko J. J., K. J., M. J.,

H. R. i M. F.

o ustalenie nieważności czynności prawnej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 listopada 2011 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 4 lutego 2011 r.,

oddala zażalenie i przyznaje adwokat H. K. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Ł. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 16 marca 2010 r. wydanym na skutek apelacji powoda odrzucił na podstawie art. 199 §1 pkt 2 k.p.c. pozew wniesiony przez A. F. i zasądził od niego na rzecz pozwanych: J. J. i K. J., kwotę 1 200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Na orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego powód wniósł zażalenie. W wyniku tego zażalenia Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 15 grudnia 2010 r. uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2011 r. Sąd Okręgowy ponownie zasądził od A. F. na rzecz J. J. i K. J. kwotę 1 200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Powód zaskarżył również to postanowienie. Zarzucił mu naruszenie art. 102 i 233 k.p.c. oraz art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Artykuł 102 k.p.c. w drodze wyjątku od zasady odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 § 1 k.p.c.) dopuszcza ze względów słusznościowych, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, możliwość zasądzenia przez sąd od strony przegrywającej tylko części kosztów procesu albo nawet nieobciążenia strony przegrywającej w ogóle kosztami procesu. Przy kwalifikacji „wypadków szczególnie uzasadnionych” należy uwzględniać okoliczności konkretnej sprawy.

Sąd Okręgowy trafnie stwierdził w zaskarżonym postanowieniu brak podstaw do odstąpienia od obciążenia powoda kosztami postępowania apelacyjnego poniesionymi przez stronę przeciwną. Niewątpliwie powód jest osobą niezamożną. Jednak ustalenia Sądu dotyczące jego sytuacji majątkowej, jak i fakt zwolnienia go od kosztów sądowych w całości, nie wystarczały do zastosowania w sprawie, w zakresie odnoszącym się do kosztów postępowania apelacyjnego, art. 102 k.p.c. Nie mogłyby być uznane za słuszne obarczenie pozwanych kosztami procesu tylko ze względu na trudne położenie majątkowe powoda w sytuacji, w której inicjuje on,

wskutek przywiązania do swych twierdzeń, proces w sprawie, która została już prawomocnie rozstrzygnięta.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy oddalił zażalenie (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.), a kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym orzekł stosownie do § §19 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.)